

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Nu har kritikken haglet ned over den socialdemokratiske ordfører, men jeg er altså fuld af beundring for Socialdemokratiets kamikazeaktion over for sine egne vælgere i dette spørgsmål; at man i den grad simpelt hen kører den kampagne for ophævelse af forbeholdene – ganske vist ikke ved en folkeafstemning lige nu, men på et senere tidspunkt – når man tænker på, hvad de socialdemokratiske vælgere mener om denne sag. Det kan altså kun aftvinge respekt, det gør det i hvert fald hos Enhedslisten. Vi er ikke sikre på, at resultatet bliver særlig godt, men det aftvinger respekt.

Jeg er kommet herop, fordi jeg forstod på den socialdemokratiske ordfører, at man i virkeligheden helst havde set en afstemning om ØMU'en i forlængelse af den svenske afstemning, og hvad var så begrundelsen for det? Jo, begrundelsen var, at det var jo tåbeligt at have tilsluttet sig alle kriterierne for at være med i ØMU'en, men ikke have den fælles mønt.

Der er to ting at sige til det. For det første var det jo en tåbelig konstruktion, som Socialdemokratiet selv var med til at få gennemtvunget, og for det andet: Hvad er det nye i det i forhold til den afstemning, vi havde for kort tid siden? Har Socialdemokratiet ingen nye argumenter for, hvorfor der skal være en afstemning om ØMU'en?

Kl. 11.25

(Kort bemærkning).

Claus Larsen-Jensen (S):

Jeg vil gerne sige til hr. Kristian Thulesen Dahl, at jeg mener ikke, der er nogen signalforvirring. Det, vi siger, er, at vi sådan set godt ville have haft folkeafstemninger, inden en ny traktat blev præsenteret for befolkningen, men at chancen er tidsmæssigt forpasset. Det er vi enige i.

Med hensyn til de scenarier, der kan være for folkeafstemninger – om det bliver den radikale smørrebrødsseddel samtidig med en forfatningstraktat, om det bliver en big bang-afstemning, eller om det bliver folkeafstemninger efterfølgende, når en forfatningstraktat er vedtaget – har vi ikke taget nogen som helst stilling. Det kommer an på, hvordan og hvorledes tingene udvikler sig, og det vil vi have lejlighed til at vurdere. Det er det afgørende.

Derfor vil jeg sige til hr. Jann Sjursen, at det er også grunden til, at jeg ikke mener, det er rigtigt,

når hr. Jann Sjursen påstår, at det ikke er offensivt, og at det er lurepasseri. Sagen er jo, at hvis befolkningen i Danmark skal sige ja til afskaffelse af forbeholdene, skal befolkningen jo kunne se fuldstændig klart og tydeligt, at det, at vi ikke deltager på disse områder, er skadeligt for os. Men det forudsætter, at vi udadtil har de nødvendige argumenter på plads.

Hvis vi skærer ind til benet af de tre forbehold og starter med euroen: Det nye er, at ingen af de 10 lande, der kommer ind, har taget forbehold, men gerne vil deltage. Svenskerne vil formentlig få en afgørelse ved deres afstemning. Om det bliver ja eller nej, kan vi selvfølgelig ikke vide, men flere og flere lande samles om at deltage i euroen, og derfor er det underligt, at vi ikke vil deltage, når vi følger reglerne.

Når det gælder forsvaret, er situationen den, at vi formentlig glider ud på grund af Makedonien, hvor EU skal overtage ansvaret. Men jeg er ikke overbevist om, at befolkningen synes, det er tilstrækkelig begrundelse for en folkeafstemning.

På det retlige område og asylområdet er der et hav af forslag. Vi har stillet få forslag, og vi har fået tilsagn om parallelaftaler på fire områder, hvor vi har bedt om seks områder.

Der sker altså nogle ting, så derfor kan jeg godt sige, at vi bliver altså også nødsaget til at oplyse befolkningen om dem sammen med de negative konsekvenser af, at vi ikke deltager.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

I modsætning til nogle af de andre ordførere vil jeg ikke kritisere den socialdemokratiske ordfører. Jeg synes, det var en meget velgennearbejdet og meget analytisk klog tale.

Hr. Claus Larsen-Jensen er jo i virkeligheden fuldstændig enig med Det Radikale Venstre i, hvilke konsekvenser det har på de enkelte områder, at vi har disse forbehold, og hvor stor risikoen er for, at især forbeholdet på de retlige og indre områder bliver totalt ændret med den nye traktat. Man kan ikke sige ja til en ny traktat, uden at det påvirker vore forbehold, og derfor er mit spørgsmål til hr. Claus Larsen-Jensen: Hvad vil Socialdemokratiet anbefale regeringen, at vi gør i forbindelse med forbeholdet på de retlige og indre anliggender, hvis det viser sig – hvad alt tyder på – at den nye traktat vil komme til at påvirke dette forbehold kraftigt?